

Finansåret 1897—98, har altsaa ikke, hvad man kalder en Revisionsbestemmelse, men den har en Bestemmelse, i Kraft af hvilken dens Gyldighed ophører: det vil sige, naar den Tid kommer vil det være at tage under Overvejelse, om man vil fortsætte paa samme Maade og forlænge denne Lov, eller om man ikke vil fortsætte. — Det ærede Medlem er ganske rigtig underrettet, naar han siger, at det kan blive en dyr Historie, thi det er jo ikke noget billigt Middel. Jeg kan i Forbindelse hermed svare det ærede 2det Medlem for 6te Kredts (Caspersen), der spurgte, om der kunde ske Forsøg her i Landet paa at fremstille Tuberkulinet: Ja, ganske vist kan der ske og vil der ske Forsøg; men om det kan lykkes at fremstille et Middel, der er fyldestgørende, det vil det ærede Medlem ikke forlange, at jeg skal kunne svare paa. Ingen kan svare derpaa, end ikke den, der anstiller Forsøgene. At man, hvis saadanne Forsøg lykkes, vil kunne faa Tuberkulinet for langt under Halvdelen af, hvad det koster nu, derom nærer jeg ikke mindste Tvivl. — Hvad i øvrigt angaar de fremsatte Bemærkninger fra det ærede 3dje Medlem for 5te Kredts om, at han beklagede, at Bestemmelsen om Prøven paa Tyrene var gaaet ud af Lovforslaget, har jeg allerede udtalt, at jeg tror, at det er forsvaret i Djæblisket, ganske særlig, naar man kun giver Lovforslaget en kortere Varighed. Thi naar man ikke har fuldstændig Sikkerhed for Midlets Ufejlsbarhed, bør man næppe anvende det paa Tyre, saaledes som Lovforslaget bestemte. Derimod er jeg ganske enig med det ærede Medlem i — jeg nævnte det ogsaa selv for — at den stetoskopiske Undersøgelse i hele sin Karakter er af en ganske anden Betskaffenhed end Tuberkulinprøven, og at den først kan anstilles, naar Sygdommen allerede er fremskreden og findes i visse Organer.

Hvad Lolland-Falster angaar, har jeg i det andet Ting udtalt det samme som det ærede Medlem, at der ikke er nogen Fællesforening der. Jeg ved vel, at det store Selskab der i Reglen fungerer som Fællesforening, men som Lovforslaget nu er affattet, vil denne Forening ikke kunne fungere for hele Lolland-Falster. Der staar nemlig i Slutningen af Lovforslaget, at Anmeldelsen skal ske gennem Fællesforeninger eller, hvor saadanne ikke findes, gennem de stedlige Landboforeninger i de forskellige Landsdele. Heraf vil Følgen være, at man paa Lolland-Falster maa benytte begge de to Landboforeninger; uanset at den ene er større end den anden.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Patentlov.

(Lovforslaget findes i Tillæg C Sp. 769 ff.)

Sagenfattes under Forhandling.

Judenrigsministeren (Singer Slev): Forslag til Lov om Patenter har jo tidligere været til en meget grundig Behandling, endogsaa i to Sessioner, her i Landstinget, er vedtaget her og blev derefter fremsat i Folketinget, væsentlig i den Skikkelse, som Lovforslaget havde modtaget her i dette Ting. Nu kommer Lovforslaget tilbage, og jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa de Hovedændringer, der ere foretagne med Forslaget i det andet Ting, siden det blev vedtaget af Landstinget.

Der er foretaget en større Del formelle eller redaktionelle Ændringer og Ændringer af mindre Betydning, som jeg ikke agter at dvæle ved, det anser jeg for unødvendigt. En Del af disse Ændringer er maaske forbedringer, med Hensyn til andre kan det være tvivlsomt, men der er ingen af dem, der give Anledning til nærmere Omtale, og derfor skal jeg som sagt forbigaa dem. Jeg vil dog nævne, at i 2det Stykke af § 3, bør Ordet „indgivet“ ganske sikkert rettes til „indleveret“, thi paa dette Sted har det Udtryk, man benytter, den afgørende Betydning; det kommer nemlig an paa, om en Indlevering sker før eller efter en anden, og dette er aldeles afgørende for Ketten til at faa Patent. Derfor tør man sikkert bruge det Udtryk, som bestemt betegner Modtagelsen og ikke Afsendelsen, hvilket „indgivet“ vilde gøre. Det samme Udtryk „indleveret“ findes ogsaa optaget i § 6. — I § 4 er der gjort en meget væsentlig og indgribende Forandring i det andet Ting, idet Tidrummet for hvilket Patent kan meddeles, er nedsat til 10 Aar; Landstinget havde vedtaget 15 Aar, og dette Tidrum er som bekendt i fuld Overensstemmelse med europæisk Ret. Det er det Tidrum, der som Regel kan